

Sygn. akt: I C 1397/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. w W.

sprawy z powództwam. (...)

przeciwko M. T. (1)

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. T. (1) na rzecz powoda m. (...) kwotę 4.785,31 zł (cztery tysiące siedemset osiemdziesiąt pięć złotych i trzydzieści jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi:

- od kwoty 4.247,25 zł (cztery tysiące dwieście czterdzieści siedem złotych i dwadzieścia pięć groszy) od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia zapłaty,

- od kwoty 548,07 zł (pięćset czterdzieści osiem złotych i siedem groszy) od dnia 03 lutego 2011 roku do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego M. T. (1) na rzecz powoda m. (...) kwotę 982,70 zł (dziewięćset osiemdziesiąt dwa złote i siedemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 744,- zł (siedemset czterdzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

4. zasądza od powoda m. (...) na rzecz pozwanego M. T. (1) kwotę 456,- zł (czteryście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 1397/15

UZASADNIENIE

M. (...) pozwem z dnia 3 lutego 2011 r. wniosło o zapłatę przeciwko M. T. (1) kwoty 7.695,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. Z uzasadnienia pozwu wynikało, iż kwota ta stanowi należność główną w wysokości 6.866,80 zł z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu za okresom dnia października 2008 r. do października 2010 r. wraz z odsetkami w wysokości 827,68 zł. Wskazano, iż dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie za ww. okres, albowiem została wypowiedziana pozwanej umowa najmu lokalu mieszkalnego przy Al. (...) w W.. Wobec pozwanego zapadł w dniu 13 stycznia 2009 r. wyrok orzekający eksmisję, gdzie nie przyznano pozwanemu uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego. **(pozew i załączniki – k. 1-23)**

W niniejszej sprawie w dniu 30 marca 2011 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. **(nakaz – k. 21)**

W dniu 27 października 2014 r. M. T. (2) wniósł wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu w sprawie niniejszej wraz z tym sprzeciwem. W piśmie tym pozwany wskazał, iż jest osobą bezdomną i że o wydanym nakazie dowiedział się przypadkowo podczas wizyty w sądzie. Ze złożonego zaświadczenia o wymeldowaniu z pobytu stałego wynikało, iż w dniu 28 grudnia 2010 r. pozwany został wymeldowany z lokalu przy Al. (...). **(wniosek o przywrócenie terminu, sprzeciw i zał.- k. 45-53)**

Na mocy postanowienia z dnia 19 marca 2015 r. uchylono postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w niniejszej sprawie oraz odrzucono jako bezprzedmiotowy wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że nakaz zapłaty wydany w niniejszej sprawie jest bezprzedmiotowy, gdyż odpis nakazu zapłaty w sprawie był doręczany na nieaktualny adres pozwanego. **(postanowienie – k. 91-92)**

Pełnomocnik pozwanego w sprzeciwie z dnia 22 kwietnia 2015 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) podniósł zarzut przedawnienia na podstawie art. 229 kc, nadto podniósł, że wyliczona kwota obejmuje okres po dniu 1 lipca 2010 r., kiedy to pozwany został wyeksmitowany ze spornego lokalu. Nadto powołał się na potrącenie przysługującej wierzytelności pozwanemu wobec powoda z tytułu Obligacji Hipotecznych Towarzystwa (...) m. (...) o wartości 11.000,- zł., które to przedstawił do wykupu przez powoda. **(sprzeciw i załączniki – k. 103-108)**

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2015 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko. Jednocześnie e przedłożono kserokopię pisma z dnia 8 czerwca 2010 r. pozwanego do Dyrektora Zakładu (...), gdzie pozwany złożył oświadczenie o potrąceniu i załączył kopię listu zastawnego z dnia 6 listopada 1928 r. wystawione przez Towarzystwo (...). **(pismo i załącznik – k. 125-126, protokół – k. 127-128)**

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 stycznia 2009 r. został wydany wyrok zaoczny orzekający eksmisję M. T. (1) z lokalu mieszkalnego nr (...) przy Al. (...) w W.. Jednocześnie orzeczono, że pozwanemu nie przysługuje uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego. **(kopia wyroku – k. 12)**

W toku toczącego się postępowania egzekucyjnego na podstawie ww. wyroku – w dniu 1 lipca 2010 r. m. (...) zostało wprowadzone w posiadanie tego lokalu. **(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji – k. 52)**

Odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu wynosiło za okres od października 2008 r. do czerwca 2010 r. kwotę 9.980,85 zł, odsetki za okres od października 2008 r. do października 2010 r. wynosiły kwotę 548,07 zł, co łącznie po odjęciu niekwestionowanych wpłat pozwanego w kwocie 5.733,60 zł – dało kwotę 4.785,32 zł **(wyliczenie poniżej)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów akt niniejszej sprawy, które to nie były kwestionowane i których prawdziwość nie budziła wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w części podlegało uwzględnieniu.

Pozwana na rozprawie w dniu 4 października 2013 r. oświadczyła, że kwestionuje wysokość odszkodowania i odsetek od tej kwoty.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jednolity - Dz. U. poz. 150 z 2014 r.) - Osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie.

Na podstawie ust. 2 cyt. przepisu: Z zastrzeżeniem ust. 3, odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego.

W świetle zaś ust. 3 ww. przepisu - Osoby uprawnione do lokalu zamiennego albo socjalnego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, odpłacają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł.

Zgodnie z Uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2012 r. III CZP 72/12 – „Osoby uprawnione do lokalu socjalnego, o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.), w okresie od wygaśnięcia stosunku najmu do uprawomocnienia się wyroku eksmisyjnego odpłacają odszkodowanie według zasad określonych w art. 18 ust. 1 i 2 ustawy.” (OSNC 2013/6/71)

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że do akt nie został złożony dokument dotyczący wypowiedzenia umowy najmu, ani też dowód jego doręczenia pozwanej względnie koperta zawierająca adnotację o niepodjęciu przesyłki przez adresata, które to umożliwiłyby ustalenie daty wygaśnięcia stosunku najmu. Jednakże strona pozwana nie kwestionowała faktu wypowiedzenia umowy najmu i naliczania odszkodowania od października 2008 r. W terminie późniejszym zaś tj. w dniu 13 stycznia 2009 r. został wydany wyrok orzekający eksmisję, na podstawie którego to było prowadzone postępowanie egzekucyjne. Wyrok ten uprawomocnił się i nie ulega wątpliwości, że w dalszym ciągu odszkodowanie winno być naliczane zgodnie z ww. przepisem art. 18 ust. 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, albowiem pozwanemu nie przysługiwało w świetle tego wyroku uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego.

W okresie objętym pozwem zasady obliczania stawki odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego regulował załącznik nr 2 do uchwały Nr (...) Radym. (...) z dnia 2 października 2008 r. w sprawie uchwalenia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem m. (...) na lata 2008 -2012 (zwany dalej: „**załącznikiem nr 2 do Uchwały (...)**”).

Zgodnie z § 11 ust. 1 załącznika nr 2 do Uchwały (...) wysokość miesięcznego odszkodowania za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego ustala się w skali roku w wysokości 3% wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m⁽⁽²⁾⁾ powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych określonego przez Wojewodę (...) dla m. (...), za 1m⁽⁽²⁾⁾ powierzchni użytkowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

Wysokość wskaźnika przeliczeniowego kosztu odtworzenia 1m² powierzchni użytkowej budynków mieszkalnych dla województwa (...) wynosiła:

- w okresie od dnia 1 października 2008 roku do dnia 31 marca 2009 roku - **4905 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) Dz. Urz. Woj. M.. Nr 165, poz. 5869).

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2009 roku do dnia 30 września 2009 roku - **5463 zł**; M. T. (1)(obwieszczenie Wojewody (...) Dz. Urz. Woj. M.. Nr 43, poz. 1111)

- w okresie od dnia 1 października 2009 roku do dnia 31 marca 2010 roku - **5536,40 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) Dz. Urz. Woj. M.. Nr 148, poz. 4490).

- w okresie od dnia 1 kwietnia 2010 roku do dnia 30 września 2010 roku - **5912 zł**; (obwieszczenie Wojewody (...) z dnia 23 marca 2010 roku, Dz. Urz. Woj. M.. Nr 63, poz. 920).

Stąd też biorąc pod uwagę powierzchnię użytkową lokalu zajmowanego przez pozwanego 42,68 m² odszkodowanie za bezumowne korzystanie wynosiło odpowiednio:

- za okres od 1 października 2008 roku do dnia 31 marca 2009 roku - **523,26 zł miesięcznie** (42,68 m² x 4905 zł/m² x 3% :12),
- za okres od 1 kwietnia 2009 roku do dnia 30 września 2009 roku – **583,01 zł miesięcznie** (42,68 m² x 5463 zł/m² x 3% :12),
- za okres od 1 października 2009 roku do dnia 31 marca 2010 roku – **590,69 zł miesięcznie** (42,68 m² x 5536,40 zł/m² x 3% :12),
- za okres od 1 kwietnia 2010 roku do 30 czerwca 2010 roku - **630,81 zł miesięcznie** (42,68 m² x 5912 zł/m² x 3% :12),

Za miesiące od października 2008 roku do lutego 2009 roku oraz sierpień 2009 roku, styczeń 2010 roku i kwiecień 2010 roku powód żądał odszkodowanie za bezumowne korzystanie **poniżej** kwot ustalonych na podstawie ww. uchwały, tj:

- kwotę 300,65 zł za miesiące od października 2008 roku do stycznia 2009 roku,

- kwotę 329,77zł za luty 2009 roku,

- kwotę 400,04 zł za sierpień 2009 roku

- kwotę 373,13 zł za styczeń 2010 roku

- kwotę 455, 30 zł za kwiecień 2010 roku

w okresie od 1 maja 2010 roku do dnia 31 grudnia 2012 roku wyniosło **9980,85 zł.**

Ustawowe odsetki od kwot wyżej wymienionych wyniosły (por. poniżej obliczenie):

Miesiąc	Wysokość czynszu	Data wpłaty	Kwota wpłaty	Kwota zaległości	Zwłoka i kwota odsetek
Październik 2008 r.	300,65 zł* (<523,26zł)			300,65 zł	11.10.2008-10.11.2008 3,23 zł
Listopad 2008 r.	300,65 zł* (<523,26zł)	19.11.2008	270,00 zł	331,30 zł	11.11.2008-19.11.2008 od kwoty 661,30 zł = 1,88 zł 20.11.2008-01.12.2008 Od kwoty 331,30 zł = 1,15 zł

Grudzień 2008r.	300,65 zł* (<523,26zł)	01.12.2008	300,00 zł	331,95 zł	02.12.2008-04.12.2008 od kwoty 31,95 zł= 0,02 zł
04.12.2008	200,00 zł	131,95 zł	05.12.2008-10.12.2008 – nadpłata 11.12.2008-10.01.2009 od kwoty 131,95 zł= 1,39 zł		
Styczeń 2009 r.	300,65 zł* (<523,26zł)	28.01.2009	300,00 zł	132,60 zł	11.01.2009-28.01.2009 od kwoty 432,60 zł= 2,47 zł 29.01.2009-10.02.2009 od kwoty 132,60 zł= 0,57 zł
Luty 2009 r.	329,77 zł* (<523,26zł)	12.02.2009	400,00 zł	62,37 zł	11.02.2009-12.02.2009 od kwoty 462,37 zł= 0,16 zł 13.02.2009-04.03.2009 od kwoty 62,37 zł= 0,42 zł
Marzec 2009 r.	523,26 zł	04.03.2009	320,00 zł	265,63 zł	05.03.2009-10.03.2009 – nadpłata 11.03.2009-10.04.2009 od kwoty 265,63 zł= 2,84 zł
Kwiecień 2009r.	583,01 zł	30.04.2009	400,00 zł	448,64 zł	11.04.2009-30.04.2009 od kwoty 848,64 zł= 5,74 zł
Maj 2009 r.	583,01 zł	28.05.2009	500,00 zł	531,65 zł	01.05.2009-10.05.2009 od kwoty 448,64 zł= 1,28 zł 11.05.2009-28.05.2009 od kwoty

					1031,65 zł= 6,25 zł 29.05.2009-10.06.2009 od kwoty 531,65 zł= 2,27 zł
Czerwiec 2009r.	583,01 zł	29.06.2009	400,00 zł	714,66 zł	11.06.2009-29.06.2009 od kwoty 1114,66 zł= 6,75 zł 30.06.2009-10.07.2009 od kwoty 714,66 zł= 2,55 zł
Lipiec 2009 r.	583,01 zł	29.07.2009	300,00 zł	997,67 zł	11.07.2009-29.07.2009 od kwoty 1297,67 zł= 8,32 zł 29.07.2009-10.08.2009 od kwoty 997,67 zł= 4,26 zł
Sierpień 2009 r.	400,04 zł* (<583,01 zł)			1397,71 zł	11.08.2009-07.09.2009 od kwoty 1397,71 zł= 13,44 zł
Wrzesień 2009r.	583,01 zł	07.09.2009	200,00 zł	1780,72 zł	08.09.2009-10.09.2009 od kwoty 1197,71 zł= 0,85 zł 11.09.2009-10.10.2009 od kwoty 1784,72 zł= 18,43 zł
Październik 2009 r.	590,69 zł	26.10.2009	200,00 zł	2171,41 zł	11.10.2009-26.10.2009 od kwoty 2371,41 zł= 11,82 zł 27.10.2009-10.11.2009 od kwoty 2.171,41 zł= 10,83 zł
Listopad 2009r.	590,69 zł	27.11.2009	509,50 zł	2252,60 zł	11.11.2009-27.11.2009 od kwoty

					2762,10 zł= 14,76 zł 28.11.2009-10.12.2009 od kwoty 2252,60 zł= 9,63 zł
Grudzień 2009r.	590,69 zł			2843,29 zł	11.12.2009-10.01.2010 od kwoty 2843,29 zł= 30,38 zł
Styczeń 2010 r.	373,13 zł* (<590,69 zł)	27.01.2010	434,10 zł	2782,32 zł	11.01.2010-27.01.2010 od kwoty 3216,42 zł= 18,33 zł 28.01.2010-10.02.2010 od kwoty 2782,32 zł= 12,88 zł
Luty 2010 r.	590,69 zł	13.02.2010	400,00 zł	2973,01 zł	11.02.2010-13.02.2010 od kwoty 3373,01 zł= 2,40 zł 14.02.2010-10.03.2010 od kwoty 2973,01 zł= 24,35 zł
Marzec 2010 r.	590,69 zł	30.03.2010	400,00 zł	3163,70 zł	11.03.2010-30.03.2010 od kwoty 3563,70 zł= 24,12 zł 31.03.2010-10.04.2010 od kwoty 3163,70 zł= 11,27 zł
Kwiecień 2010r.	455,30 zł* (<630,81 zł)			3619,00 zł	11.04.2010-10.05.2010 od kwoty 3619,00 zł= 36,09 zł

Maj 2010 r.	630,81 zł			4249,81 zł	11.05.2010-10.06.2010 od kwoty 4249,81 zł= 45,41 zł
Czerwiec 2010r.	630,81 zł	30.06.2010	200,00 zł	4680,62 zł	11.06.2010-30.06.2010 od kwoty 4880,62 zł= 33,03 zł
Lipiec 2010 r.*	-433,37 zł			4247,25 zł	01.07.2010-31.07.2010 od kwoty 4247,25 zł= 45,38 zł
Sierpień 2010r.*	-----				01.08.2010-31.08.2010 od kwoty 4247,25 zł= 43,87 zł
Wrzesień 2010r.*	-----				01.09.2010-30.09.2010 od kwoty 4247,25 zł= 43,87 zł
Październik 2010 r.*	-----				01.10.2010-31.10.2010 od kwoty 4247,25 zł= 45,38 zł
Łącznie	9980,85zł (11.640,82zł)		5733,60zł	4247,25zł	548,07 zł

Reasumując - wysokość łączna zadłużenia od 10 października 2008 roku do 31 października 2010 roku wynosiła kwotę 4785,32 zł – należność główna 4247,25 zł i skapitalizowane odsetki w kwocie 548,07 zł.

Sąd zasądził odsetki od kwoty należności głównej od dnia 1 listopada 2010 r. – pierwszy dzień po okresie, co do którego naliczano odszkodowanie – zgodnie z żądaniem pozwu. Natomiast od zaległych odsetek zasądzone odsetki od dnia wniesienia powództw w dniu 3 lutego 2011 r.

Niezasadny jest podniesiony zarzut przedawnienia przez stronę pozwaną, gdyż termin do dochodzenia odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu wynosi 3 – lata. Mianowicie z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2014 r. w sprawie sygn. akt: IV CNP 33/13 – wynika: „Określone w art. 18 ust. 1 ustawy z 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego roszczenia odszkodowawcze przedawniają

się w terminie trzyletnim, przewidzianym w art. 118 k.c. dla roszczeń o świadczenia okresowe.” (LEX nr 1438649). Z uzasadnienia tego orzeczenia wynika m. In. cyt.: „W judykaturze konsekwentnie już przyjmuje się, że byłego lokatora i właściciela łączy szczególnego rodzaju stosunek zobowiązaniowy, którego treścią jest zapewnienie właścicielowi płatnego okresowo, (co miesiąc - art. 18 ust. 1 ustawy) świadczenia za dalsze korzystanie z lokalu (zob. uchwałę SN z dnia 7 grudnia 2007 r., III CZP 121/07, OSNC 2008/12/137 oraz wyrok SN z dnia 19 czerwca 2008 r. V CSK 31/08, OSNC-ZD 2009/10/12), określonego zbiorczo, jako świadczenie odszkodowawcze. Nadanie więc przewidzianym w art. 18 ust. 1 ustawy świadczeniom odszkodowawczym charakteru świadczeń okresowych ("co miesiąc"), uzasadnia zastosowanie do ich dochodzenia, właściwego dla nich, trzyletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 k.c. (v. wyrok SN z dnia 18 maja 2012 r., IV CSK 490/11, niepubl.). Ten kierunek wykładni, przewidującej, że określone w art. 18 ust. 1 ustawy roszczenia odszkodowawcze przedawniają się w terminie trzyletnim, przewidzianym w art. 118 k.c. dla roszczeń o świadczenia okresowe, jest konsekwentnie kontynuowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego (v. wyrok SN z dnia 9 listopada 2012 r., IV CSK 303/12, niepubl.).”

Sąd orzekający podziela powyższy pogląd. Z tego względu, skoro pozew w niniejszej sprawie został wniesiony w dniu 3 lutego 2011 r., a dotyczy okresu od października 2008 r. do października 2010 r. to termin przedawnienia nie upłynął.

Niezasadny jest także zarzut potrącenia. Zgodnie z art. 498 § 1 kc - Gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Równocześnie zgodnie z doktryną – zarzut potrącenia zgłoszony w piśmie procesowym przez pełnomocnika wymagałby do tego oddzielnego pełnomocnictwa, a z pełnomocnictwa jak na k. 105 takowe upoważnienie nie wynika dla adw. R. W.. Również nieuprawnionym adresatem do przyjęcia oświadczenia o potrąceniu jest pełnomocnik procesowy drugiej strony, chyba, że miałby również oddzielne pełnomocnictwo ku temu. Tak więc dopiero osobiste pismo pozwanego z dnia 8 czerwca 2015 r. mogłoby odnieść ewentualny skutek co do potrącenia. Jednakże jest to kopia pisma (k. 125-126), a więc nie stanowi ona dowodu, a nadto strona pozwana nie wykazała, czy i w jakiej ewentualnie wysokości m. (...) byłoby dłużnikiem pozwanego co do tych obligacji.

Podkreślić przy tym należało, że jak zauważono w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2010 r. I BU 8/10, wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontradiktoryjności procesu i ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie Sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. akt IV CSK 71/09, przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia. O tym, co strona powinna udowodnić w konkretnym procesie decydują przede wszystkim przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne i prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego.

Przepis art. 232 k.p.c. stanowi zaś, że strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyżej powołane przepisy statuują jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego, jaką jest zasada kontradiktoryjności. Zgodnie z jej założeniem, ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie, a także że sąd orzekający

nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony (por. wyrok SN z dnia 07 października 1998 r., II UN 244/98, OSNP 1999/20/662). Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążących na stronach (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). Rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w pkt. 1 sentencji. W zakresie przekraczającym kwotę zasądzoną w pkt. 1 wyroku – Sąd oddalił powództwo jak w pkt. 2 wyroku.

W punktach 3 i 4 Sąd stosunkowo rozdzielił koszty postępowania na podst. art. 100 kpc. Powód wygrał sprawę w 63%, a pozwany wygrał sprawę w 27%. Na koszty postępowania dla powoda zasądzone w pkt. 3 wyroku składały się opłata sądowa od pozwu i koszty zastępstwa procesowego pełnomocnika. Natomiast w pkt. 4 wyroku zasądzono część jak ww. kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.